

POLSKA A KONFERENCJA MAJEJ ENTENTY W BUKARESZCIE

Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do związku państw środkowej Europy wątpliwe

GENEWA, 11 maja. — Konferencja Majej Ententy rozpoczęła się onegdaj w Bukareszcie. Konferencja ta podobnie jak i inne odbywające się co sześć miesięcy wzbudza zainteresowanie, są one bowiem rezultatami współpracy Rumunii, Czechosłowacji i Jugosławii.

Ponieważ Mona MacKibbert była kiedyś tancerką i raz na 5 lat odwiedzała kabaret, dr. Russell G. McKibbert twierdził przy tym, że ona jego nie może wychowywać jak dzieci, lecz, by je jemu na wychowanie oddać. Sądząc o obecnym nastroju konferencji, Maja Ententa nie uznała, że ostatnia konferencja pozostała każdemu z członków swobodą działania w tym kierunku. Prócz spraw powyższych, omawiana jest także na konferencji kwestia austriackich i węgierskich stosunków handlowych w centralnej Europie i próba Austrii o traktaty eksportowe.

Na każdej konferencji omawiana jest także sprawa wstąpienia Polski i Grecji do Majej Ententy, narazie jednak, zgodnie z powszechną opinią, jest to niemożliwe. W każdym razie Polska otrzymała możliwość współpracy z Maja Ententą. Dotychczas Polska starała się zawiązać do postawienia Majej Ententy i wydaje się, że trzecia prawdomówność, że otrzymała pełne sprawowanie i z obecną konferencją, Grecja otrzymała mniej-wiecej taką samą propozycję, zależeć to jednak ma od zawarcia traktatu między Grecją a Jugosławią, który rozstrzygnie kwestię Jugosławii w porcie Saloniki.

Polska zawiadowała Bukareszt i Belgrad, że ma zamiar zawrzeć z nimi podobne traktaty handlowe, jakie zawarła z Czechosłowacją.

Wojskowe zastrzeżenia Majej Ententy wrócone są przeciwko Węgrom, lecz i traktaty zawarte między Polską a Węgry zawiera wojskowe zastrzeżenia. Traktat zawarty między Polską a Czechosłowacją, przewiduje neutralność i najlepsze stosunki handlowe.

BUKARESZT, 13 maja. — Trwa już tu czwarty dzień konferencji Majej Ententy zakończyła swa obradę. Na ostatnim posiedzeniu konferencji uchwalono opracować zupełnie nowy projekt paktu pokojowego, opartego na pakcie gwanajskim, a mającego zastąpić odrzucony przez Wielką Brytanię na sesji Ligi Narodów protokół genewski.

Eksplozja w kuchni zabija dwie służące
Dwie służące w domu pani W. G. Leow, w Westbury, L. I. znalazły śmierć od poparzenia przy eksplozji spirytusu do palenia podczas opalania kura. Ofiarami tego nieszczęśliwego wypadku są Olga Swanson i Atrix Jansy obydwoje lat dwudziestu. Uratownicy gminy ustrzyżymy ją, podczas opalania kura, nad płaskim naczyniem zupą, w pobliżu stojąca pułka z alkoholem powodującą eksplozję.

Na huk eksplozji i krzyk dziecięcy zbiegli się inni domownicy, lecz nim zdolało ogień ugasić obie ofiary zostały śmiertelnie poparzone. Pani Leow spowodowała przewrzenie obu

Ważną rolę w tym wypadku odegrała służba kuchenna, która nie była przygotowana na wypadek takiej katastrofy. W chwili, gdy Hindenburg wchodził do Reichstagu, posłowie komunistyczni wzmianki okrzyk: „Przed nami monarchofili! Niech żyje republika socjalistyczna!”

ciała do szpitala Nassau w Minnieapolis. Po ciad panny Jensen zgłosiła się do niej p. Julia Sarazien, zamieszkała na 463—57th St., w Brookliwie, dokąd została przewieziona. Pani Leow i władze gminne są w poszukiwaniu krewnych drugiej ofiary panny Swanson.

POLSKA PLACI ZA LOKOMOTYWY

Wall Street otrzymała wczoraj wiadomość z Filadelfii, że Rzeczpospolita Polska rozpoczęła kroki w sprawie spłaty trzeciej raty w kwocie 996,000 fabryk lokomotyw Baldwin z roku 1918-um, nabytych w roku 1918-um na spłaty przez polski.

Rząd polski zapłaci 1-go lipca niewielką należność w tym dniu ratę, ale również wszystkie należące się procenty, co razem wyniesie około \$1,300,000.

NAJNOWSZE WIADOMOŚCI

WARSZAWA, POLSKA

Otwarcie Instytutu Francuskiego
Obydwoje się tu uroczyście otwarło Instytutu francuskiego, który znalazł pomieszczenie w pałacu Staszica. Na otwarcie przybyły delegacje wszystkich uniwersytetów w Polsce, przedstawiciele parafialnej Sorbony, członkowie ambasady francuskiej i kolumny francuskiej oraz grono zaproszonych osób ze świata naukowego.

LONDYN, ANGIA

Watykan zdeponuje pieniądze w W. Brytanii
Dziennik „The Daily Mail” donosi, że Watykan ma zamiar zdeponować w Anglii wielkie sumy pieniędzy i że z tego powodu pomiędzy bankami londyńskimi powstało wielkie współzawodnictwo.

Przed wojną Watykan depozytował swa fundusze przeważnie w Niemczech i poniósł wielkie straty z powodu spadku marki.

BERLIN, NIEMCY

Inauguracja Hindenburga odbyła się bez przeszkód
Wczoraj odbyła się tu inauguracja von Hindenburga. Przysięgę odebrał od niego przewodniczący Reichstagu p. Paul Goebel. Cała ceremonia odbyła się według opracowanego reglamentu. Jedynie w chwili, gdy Hindenburg wchodził do Reichstagu, posłowie komunistyczni wzmianki okrzyk: „Przed nami monarchofili! Niech żyje republika socjalistyczna!”

LONDYN, ANGIA

Lord Milner zmarł na spłaskie
Lord Milner, były minister wojny, który od dłuższego czasu chorował na spłaskie, zmarł dziś w swym rezydencji przy Sturry Court, w pobliżu Canterbury.

General Mangin nie żyje

Bohater z pod Verdun, w którym płynęła krew polska, zmarł w 66-ym roku życia

SOWDEPIA UNIKA ZATARGÓW Z POLSKĄ

Wkrótce ma nastąpić wznowienie wymiany jeńców politycznych między tymi krajami

WARSZAWA, 13-go marca. — Z Moskwy donoszą: W sowieckich kołach rządowych zauważyć się daje dążenie do unikania dalszego zaostrzenia stosunków z Polską.

Zewnętrzny przejawem tej zmiany nastroju jest wydany przez rząd sowiecki rozkaz w prasie sowieckiej, wstrzymaniu się od dalszej agitacji antypolskiej. Zewnętrzny przejawem tej zmiany nastroju jest wydany przez rząd sowiecki rozkaz w prasie sowieckiej, wstrzymaniu się od dalszej agitacji antypolskiej.

W związku z procesem Ks. Ussasa i innych Polaków, podobno po zakończeniu dochodzeń w sprawie zabójstwa Babińskiego i Wiczkowickiego nastąpiło na wznowienie wymiany jeńców politycznych między Polską a Sowiecami.

W pierwszym rzędzie wymiana ta obejmie 25 Polaków, więzionych przez władze sowieckie na 25 komunistów, których wykaz już jest przygotowany.

Nieudały zamach na prezydenta Meksyku

MEXICO CITY, 13 maja. — Wykryto tu spisek, mający na celu zamordowanie prezydenta Callesa.

Maria-Luisa Jauregui, bogata dziewczyna meksykańska, została aresztowana przez policję. Ona to miała dokonać, Jauregui twierdziła, że została aresztowana przez policję.

Dziennicy bruliśmy niedawno przedtymi bukietami kwiatów podczas uroczystości publicznej i wówczas tu umówiła się co do czasu widzenia się z nim. Audjencia miała się odbyć wczoraj.

Przytłumiony lekarz Jauregui, który uczestniczył w planie mordy, został poinformowany o planie.

RABAT, FRANCUSKIE MAROKKO

Francuzi rozpoczęli ofensywę przeciw Ryfowi
Wydano tu urzędowy komunikat, stwierdzający, że wojska francuskie rozpoczęły ofensywę w celu przyjęcia z pomocą placówkom, objętym przez Ryf, walczących pod wodztwem Abd-el-Krima.

Jednocześnie ujawniono, że w jednym z garnizonów w czasie pobierania Ryfów od polowań, obciążonych francuscy i polowa żołnierzy odniosła rany.

Placówkę w rejonie Ribane Ryfowie obciążili intensywnie w ciągu kilku dni, strzelając do niego z dział i karabinów maszynowych i atakując ją kilkakrotnie przy pomocy rzeźnych granatów.

PARYŻ, FRANCJA

„Najwyższej udrany kobietę” pod sądem
Jean Nash, „najwyższej udrany” kobieta w Europie, została oskarżona o wyłudzenie pod fałszywymi pozorami, wraz ze swym mężem Sahibem Bey, znacznej sumy pieniędzy od Van de Zea, byłego duńskiego konsula w Smyrnie. Sahib Bey znajduje się w więzieniu w Sankt Petersburgu, oskarżony o zastawienie cudzej bliźniaki w celu uzyskania pożyczki w sumie \$5,000.

PARYŻ, 13-go maja. —

Po zaledwie 24 godzinach choroby zmarł tu wczoraj przed południem generał Charles Mangin. Cierpiał on na uraenie i zmarł na nagły atak zapalenia ślepej kieszki. Mangin, w którego żyłach płynęła krew polska, był chlubą Francji, gdyż zaliczono go powszechnie do jednego z najślawniejszych jej żołnierzy. Armia utraciła w nim wielkiego z wojennych czasów wodza, a patrijaci francuscy opłakują go. Jako jednego z najmłodszych komandorów, który, gdyby żył, w przyszłości w godzinie potrzeby, z pewnością oddałby Francji wielkie jeszcze usługi.

Wojakowa karjera jego była świetna, a czasami nawet nadzwyczajna. W czasie wojny światowej operował on w kleszczach z amerykańską armią.

(Bliższe szczegóły o jego życiu i czynach Czytelnicy znajdą w artykule redakcyjnym, poświęconym jego pamięci. P. R.)

Caillaux proponuje nowe podatki dla uratowania finansów Francji

PARYŻ, 13 maja. — Minister finansów Caillaux, oświadczył budżetowej komisji izby deputatów, że zamierza on niemieckie fundusze reparyacyjne obrócić na finansowanie reszty prac rekonstrukcyjnych, oraz spłatę długów Anglii i Stanów Zjednoczonych. Dla zrównoważenia budżetu on myślił on szereg środków zaradczych, a między innymi postawił obciążenie wycofania o 33 proc. podatkiem tytu. Cenna najlżejszego gatunku tytnu, którego funt kosztował dotychczas 1 frank 10 centimów, od czwartku będzie podniesiona do 1 fr. 50 c.

Lunatyk spada z czwartego piętra

Zamierzona podróż Gustawa Johnsona do Szwecji została przerwana kiedy błądził we śnie spadał z czwartego piętra ze swego pokoju w Hotelu Herald Square na dach Teatru Savoy.

Zinowiew poszedł na wygnanie na miejsce Trockiego

BERLIN, 13 maja. — Z portu w Troicko do Moskwy wyjechał na Kaukaz na dłuższy pobyt przez Trzecią Międzynarodową Zinowiew. Przypuszczają, że równy los spotka innych przeciwników Trockiego, mianowicie Stalina, Kamieniewa, Dzierżyńskiego i Rykowa.

Alire Palaca z Cambridge, Mass., w roli pirata w sztuce „Piraci z Permalan”, wystawionej przez żeński uniwersytet w Bryn Mawr Penna.

Borys Sawinkow popełnił samobójstwo w więzieniu

Przypuszczają, że Nicholas Macri, ojciec Olympii, osadzonej w więzieniu w New Haven, Conn., za zabójstwo domniemanego ojca jej dziecka, będzie świadczył przeciwko córce i zaprzeczy temu, iż wygnał ją z domu, gdy spotykała się z porodem.

Skloniła go do tego odmowa bolszewików wypuszczenia go na wolność

MOSKWA, 13-go maja. — (Depesza Stowarzyszonej Prasy). — General Borys Sawinkow, notoryczny rosyjski przywódca antybolszewicki, był general gubernator Pietrogrodu i asystent ministra wojny za czasów Kiereńskiego popełnił samobójstwo, rzucając się z okna swej celi w więzieniu „Państwowego Politycznego Wydziału” w Moskwie, do którego został wtrącony na długi przedział czasu za swą kontr-rewolucyjną działalność.

Sawinkow poprzednio wystosował list do Dzierżyńskiego, naczelnika Najwyższej Rady Ekonomicznej, który dawniej był głową Czeki i pytał się w nim jego, kiedy zostanie uwolniony. Dzierżyński odpowiedział, że jego szanse na uwolnienie są bardzo małe.

W liście swym Sawinkow nadmieniał, że oddając się w ręce władz sowieckich nie przypuszczał, że zostanie skazany na więzienie. „Sądłem”, pisał, „że albo zostaną niewiadczo rozstrzelani, albo, jeżeli wyznam całą prawdę, uzyskam przebaczenie i będę mógł zająć się jakąś pracą.

Rozprawa sądowa przeciw gen. Sawinkowowi i jej epilog, który miał miejsce 28-go sierpnia 1924-go roku, była bodaj najbardziej dramatyczną sceną ze wszystkich, jakie kiedykolwiek rozegrały się przed rewolucyjnymi wojennymi trybunałami. Sawinkow został skazany wtedy na karę śmierci na zasadzie całego szeregu oskarżeń, trzających się jego śmiertelnej walki z ustrójem sowieckim. Ponieważ Sawinkow przysłał się do winy, wyrokowanie wyrokiem powstrzymano, aby mu dać możliwość wnieść prośbę o uśmierzanie do Komitetu Wykonawczego.

Na jego rozprawie nie było ani prokuratorów, ani obrońcy, ale wszystkie jej detale były w wysokim stopniu dramatyczne.

Sawinkow zorganizował zamach na premiera von Pleve i wielkiego księcia Sergiusza, które to zabójstwa były sygnałami do rewolucji rosyjskiej.

Gdy bolszewicy przyszli do władzy, stanął on na czele wojsk, które z nim walczyły. Zorganizował on armię w Samarze w celu obrony konstytuancy, a następnie udał się do Polski i w Warszawie kierował ruchem antybolszewickim. Do wszystkich tego przysłał się na rozprawie sądowej i oświadczył tak:

„Wiem zgóry jaki mój cześć wyrok. Znamie nie jest dla mnie drogą i nie obawiam się śmierci. Przysięgam że do wszystkich mych win, nigdy nie starałem się o nic dla samego siebie. Wrogiem stanowisko sławiskowa, względem bolszewików pochodziło z czterech powodów: 1) nie mógł im przebaczyć rozpadu konstytuancy; 2) miał im za to traktat, podpisany w Brześciu Litewskim; 3) był pewny, że utrzyma się przy władzy jedynie przez krótki przedział czasu i utrudnił drogę do przywrócenia monarchii; 4) wiedział, że naród rosyjski jest im przeciwny.

PRZYJAŹŃ POLSKO-FRANCUSKA

PARYŻ, 28 kwietnia. (Pocztą). — Ostatnie dni polsko-francuskiego kongresu medycznego dały okazję do nowych zmian nianym manifestacji.

W czasie bankietu, wydanego przez polskich członków kongresu na cześć ich francuskich kolegów, ambasador Chlapowski, który przewodniczył na bankiecie, wygłosił przemówienie, przyjęte gorącymi oklaskami przez wszystkich zebranych w liczbie około 300. W przemówieniu swoim ambasador Chlapowski zebrał w głównych liniach dzieła związku pomiędzy Francuzami, a Polakami i sławił ich stosunki i stające pomiędzy nauką francuską i polską.

Z kolei zabralo głos bardzo wieł młodym i przesyłnym prof. Karwowski, który wyjaśnił, z jakiego tytułu przysłał marszałkowi Fochowi stopień doktora honoris causa Uniwersytetu Poznanski. Prof. Karwowski oświadczył, że marszałek Foch zasłużył wieł wielkiej mierze na to, aby go czczono w gronie lekarzy, gdyż udzielił Europei od raka wojny.

W sobotę odbyło się oficjalne zamknięcie kongresu. Prof. Marzkievitz zprosił oficjalnie na kongres medyczny francusko-polski.

Opinia publiczna w dalszym ciągu ufa, że Caillaux potrafi udźwignąć finansy kraju, jedynie sojalicji są mocno rozgorączkani, z powodu, że zignorował on ich projekt okadkowania kapitału.

EXTRA!

NOWA POŻYCZKA AMERYKAŃSKA DLA POLSKI

KATASTROFALNY POŻAR W MŁAWIE

WARSZAWA, 13-go maja. — (Depesza własna „Świata”). — W Warszawie bawi obecnie finansista amerykański, który przetraktuje z rządem polskim w sprawie wole tańszej pożyczki amerykańskiej dla Polski. W miasteczku Mława, niedaleko Warszawy, który zniszczył znaczną część zabudowań, prawie bez dachu nad głową. Komitet Ratunkowy z Wnatchmiał z dorazną pomocą.

Adam Krehowiecki OTRON Powieść Historyczna

(Ciąg dalszy).

On zaś stanął silnie na nogach, natężył się, że mu żyły na czole i szyi nabrały ogromne i prawą rękę wyrwał Lehnrdorffowi. W jednym mgnieniu oka zadał mu cios Fehrowi, który drugą rękę podniósł. Kalkstein był wolny, wyrzucił chustę z gęby i wielkim głosem krzyknął:

— Na pomoć! do mnie!

— Brandt wołał:

— Brac! go! pwalic na ziemię!

Znowu drzwi się otwały i wszedł Klings porre. Ale i on już nawet trunku miał za dużo: był zupełnie pijany. Wszedł, zatonął w ciętą siłą drzwi sobą zaparł. A potem dzwigał się, patrzył błędnie oczyma na walczących i za każdym ich poruszeniem sam wahał się na chwiejnych nogach, które się ciągle w kolanach ginały.

Brzoska, który dotychczas stał bezczynny, podbiegł i zrywawszy z ramienia Fehra płaszcz z ogromnymi połami; usiłował go zarzucić Kalksteinowi na głowę, lecz ten tymczasem zdołał ościanę się oprzeć i dobył szabli, którą jednak powroży u rękocyjki splątane, kępowały.

— Na pomoć!... — wołał Krystjan, mocując się z szabłą i ramieniem odrzucając Brzskę, który na palcach ku niemu się spinał, gdyż za mały był, iżby na głowę zarzucić mu płaszcz.

— Jesli go nie zwala, przepadło wszystko!... — myślał struchlały Brandt i wrzeszczał ciałem: — Na ziemię z nim!

Inni nie mówili nic, dyszelni jego chryp liwie wtem szamotaniu się zaciekle. Jasnym płomieniem buchał teraz ogień z komina. Przeżarł wielką głownię, która się rozpadła i strzeliła wysoko, rozpryskując się w iskry, ciskając wokół żarzące węgle.

— Ratunku! — krzyknął raz jeszcze Krystjan, którego Lehnrdorff znów schwytał za rękę.

Do drzwi dobijał się Thamsen, lecz nie mogąc odsunąć Klingsporre, który je sobą zapierał, obiegł naokoło i drugim wejściem do komnaty wpadł. Szkot był silny: rzucił się wnet na Kalksteina i wraz z Lehnrdorffem zdążył odciągnąć go od ściany. Fehr oderwał mu szabłę i odrzucił precz a karlik znowu przycołował się i chociaż z poranionego czoła i twarzy krew zalewała mu oczy, z wściekłością chwycił go za nogi i kasał. Kalkstein słabnął i ślaniał się.

— Boże! moin Gott! — szeptał.

Silnie ciągnięty, pochylili się, a wówczas w jednym mgnieniu oka Fehr i Brzoska zarzucili mu na głowę płaszcz... On jeszcze moment szamotał się, usiłując się wydobyć z pod owego okrycia, jeszcze raz kopnął karlika, lecz ten pod nogi wplątał mu się, silnymi zębami za tydzień chwycił i gryzł. Kalkstein jęknął, zatoczył się, runął.

Widząc to Klingsporre, oba ramiona wyciągnął, głowę podał naprzód, równowagę stracił, zabelkował coś niewyraźnie i jak długi padł, twarzą do ziemi, bez ruchu.

A teraz wszyscy inni rzucili się ku Kalksteinowi, wiążąc go powrozami... Brandt, osmielony, przypadł i nogą kopnął go w tył głowy.

Szamotanie ustało. Od czasu do czasu jeno, gdy owiniętego w płaszcz, sznurami wiązano, Kalkstein jęknął głucho.

W jaskrawe a migotliwie oświetleniu ogniska, twarze oprawców wyglądały okropnie, oblane potem, wykryzione strachem i zjadłością dziką. Brandt, trupa blady, powstrzymywał Fehra Lehnrdorffa, który w zaciśniętych swych ciałach bezbronno ubił.

— Nie! — mówił — niech ma jeszcze

Elektor z niego pociechę...

Brzoska milcząco, zgryzającą się chwilami wykrzykiwał mu się usta, jakby chciał śmiać się szyderczo. Fehr i Baumgardt, zdyszani, pracowali jeszcze nad skrupowaniem jęcha. Pierwszy siedział mu na plecach, drugi na nogach, a nad nimi stał, najspokojniejszy ze wszystkich Montgomery, uśmiechnięty kontent, zacierając ręce.

— Tak... — powtarzał, patrząc na ich robotę — tak będzie dobrze... diable!...

Karlik zaś zęby szczyrzył, chustą twarz zranioną ociarł i biegł po izbie, podskakując. Ale Brandt poczęł naglić:

— Pożno jest. Bierzcie go na wóz...

derami mocno przykręć i w drogę...

Otworzył drzwi i przywołał dragonów.

— Brac! go! rzekł krótko.

Dzwignięto go z ziemi. Był nieruchomy

jak trup, lecz gdy go wyniosono do sieni, drgnął jeszcze i głosem słabym: situ-

mionym, ledwo dosłyszalnym, jak dalekie echo, jęknął:

— Boże! Boże! Boże!...

Za moment otworzyła się z chrzęstem wielka brama a przez nią wyjechał na ulicę wóz, okryty derami. Zadudnił po kamieniach, błotem bryzgał, a prozdie siedział dragon i karlik Tomaszewski, otaczali go zaś na koniach: Montgomery, Baumgardt, Fehr i kilku dragonów zbrojnych, wiodących konie powodne. Jechano śpiesznie pustymi ulicami ku Wiśle, ku przewozowi białeńskiemu.

Ciemno było i cicho, a przenikliwe zimno. Śnieg prosił się ostro i siekł w twarz jadących. Tomaszewski trząsł się z zimna i od czasu do czasu skrzepniętymi rękami o ramiona bił, aby je rozgrzać, co wydawało głuchym odgłos.

— Chciał monsieur le nain!... — zawołał Montgomery, który humoru nie tracił. Kapelusze wsadził na bakier i jechał z miną buńczuczną, jakby po spełnieniu bohaterstwa czynu. Bódl konia ostrogą, a ten głową rzucał, wspaniał się i parskał.

— Siarczyście zimno... — odparł Tomaszewski i — śnieg piętnie w twarz ogniem.

Rzeczywiście twarz jego, poroniana i krwią obłana, stała się teraz sina.

— Wleż pod derę — rzekł Hugo — jeśli ten psuświat nie trup, to niech cię rozgrzeje za to, że cię kopnął...

Karlikowi podobała się ta rada. Nie namyślając się, wspaniał się w głębi wozu, w siano, pod derę. Za moment ukazała się stamtąd jego sina twarz, z powieką nabrzmiałą i wargą rozciętą, ale uśmiechniętą z zadowolenia.

— Ciępy jest — szepnął — rusza się bestja...

— Bardzo mu tam nie zawadza — o zwał się Fehr — aby ci znów nie trafił!...

Ale wóz był duży, tedy karlik mógł się taćno obok jęcha pomieścić; czuł wszakże każde poruszenie, każde drgnięcie jego ciała, a czasem słyszał stumiony jęk...

To go snadź radoowało, bo zęby wyszczerzał w uśmiechu ku Hugonowi, a naraz rzekł:

— On tam coś mruzczy!... Ale się już na elektorską wiarę nawraca, bo po niemiecku ma majaczy...

Montgomery dziwnym wzrokiem na Tomaszewskiego spojrzał.

— Ojrozmny diabeł jest w tym karle... — pomyślał.

Żejeżdżano ku przewozowi, u którego stał wysoki, stary człek. Strażnikiem tu był od lat wielu, jeszcze od czasu posesora nrze wozu imćn. Mikołaja Konstantego Gissw obersta J. K. Mości. Gissa owi zmarł, ale małżonka jego, Boinówna de domo, jako dożywniczka owiej posesji, utrzymywała wiernego służę, który obowiązkowi swe wykonawczy pilnie, a promy i czołna wszelakie w porządku chował.

Teraz ów strażnik, Janem Psotą zwan, stał u samego brzezu i wtyczonim wzrokiem patrzył w dal ciemną, na przewalającą się z szumem mętne fale rzeki. Patrzył i szeptał pacierze.

— „Ojciec nasz, któryś jest w niebiesiach...”

A mówił to zwolna, z naciskiem, jakby pragnął, iżby każde słowo doszło do Tego, do którego je z głębi duszy stał. Głos miał stumiony a wyraźny, który zdawał się ciężki, albowiem w ciszę nocną zapadał, jak kamień w głęboką toń...

— Ojciec nasz... — powtarzał — daj spokój! wiekisty złołatej duszy małżonki mej, a ulituj się nad zbłąkną jej córką... zwróć ławicę z drogi zatracenia!...

Śnieg, młotyany mroźnym wichrem siekł go w twarz, zasympwał oczy, tętał na krzakach brwiach, wachach i brodzie długiej; lodowate podmuchy szły od wody, ale on nie czuł zimna, przenikającego do kości. Ramiona wyciągnął ku niebu, a głos jego spadał ciągle w ciszę:

— Ulituj się! ulituj!

Tętent koni i turkot szybkiego zbliżającego się wozu, zwrócił teraz jego uwagę. Spojrzył w tył stronę i w cieniach dostrzegł zbliżający się orszak. Na pacholichów tedy, drzemających u pomostu, zawołał:

— Ano, chłopcy, które jedzie... gotujcie się!

Równocześnie niemal nadjechał Montgomery. Znał on starego Psotę z dawna; pozdrowiłszy go tedy zapytał:

— Przewoź bezpieczny?

Psota ukiwł w niego wzrokiem chmurnym i wzdrygnął się.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Baczność robotnicy w Hartford, Conn.

Wielki Wice Ludowy Urządza Oddział "Walka" Z. S. P., w sobotę, dnia 23-go maja 1925 roku, o godzinie 7-ej wieczorem, w sali "Białego Orła", pn. 62 Charter Oak Ave., Hartford, Conn.

Na wiecu będzie przemawiał tow. H. Liwacz, generalny sekretarz Z. S. P. z Chicago, Ill.

Tow. Liwacz omówi sprawy najbardziej obchodzące nas jako robotników polskich, a pomiędzy innymi sprawę zamachu jakiego otworczyli przygotowując rady reakcyjne Niemiec, Anglii i Włoch i inne — na całość Rzeczypospolitej Polskiej. Dalej mówca nam omówi sprawę niedawnego zawarcia konkordatu klery i reakcji polskiej z Watykanem. Mamy też wiele innych żywnych spraw, które kolejno będą omawiane.

A zatem na wiec sobotni prosimy wszystkich tych, którym na sercu leży dobro sprawy robotniczej i sprawy polskiej.

Wstęp wolny.

— DZIAŁ — Realnościowy i Budowlany

CO NALEŻY ROBIĆ?

Stale dają się słyszeć urągania lokatorów na właścicieli domów, że są niełaskowi, bez serca, drą wysokie komornie, nie przyjmują do wakujących mieszkań rodzin z większą gromadką dzieci, choćby owe mieszkania stały puste. Prawo o ochronie lokatorów, które zostało zatwierdzone w Albany na dwa lata, nie wiele przyniosło lokatorom korzyści i takowe w lutym przyszłego roku zostanie zniszczone.

Należy tu nieco stanąć i w obronie właścicieli domów. Są właściciele domów bardzo szlachetni, cierpliwi, chociaż im lokatorzy na czas nie placą komornie. Lokatorzy zapominają o tem, że właściciele domów są obarczeni podatkami, placą dość duże procenta od sum ciążących na hipotekowanych domach, co raz to inspektorzy zaglądają do domów, nakazując utrzymanie domów w należytym porządku, lecz mimo tych przykrości połączonych z utrzymaniem domów, "landlordy" wiele się

TRINERA GORZKIE WINO SPOWODOWAŁO ZMIANĘ

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze... DZIAŁAJ! mas wyszł z domu w najgorszym humorze...

dem kulturalnym i materialnym. Co należy nam czynić tu w Ameryce, aby zważyć i nasze gołk nieczyliwa nam element. — Oto należy się nam zorganizować.

J. Woliński.

Zakładanie kanalizacji w Queens.

Głównie biuro kanalizacyjne w Queens ogłosiło plany budowy

kanalizacji w kilkunastu miejscowościach, jakie w ostatnich latach powstały w Queens. Wiele z kolonii pobudowanych w ostatnich latach nie miało dotychczas odpowiednich urządzeń kanalizacyjnych i właśnie w tych miejscowościach właśnie po stanowio wydać w tym roku \$40,000 na urządzenia kanalizacyjne. Praca nad robotami temi została już rozpoczęta.

Henio i Genio są w New Yorku

Dwa ci artyści humoru, po kilku miesiącach objazdu po koloniach polskich, uwięzionym znakomitym moralnym sukcesem, wystąpił poraz ostatni przed wyjazdem do Kraju, dnia 17-go bm. w Sokolni, 14-go gniazda w Brooklynie.

Na wieczór śmiechu, w którym Henio i Genio obiecały dać najlepszą część swego repertuaru, bilety można zawczasu nabywać u gospodarza Sokolni.

Ilość miejsc jest ograniczona.

21-go czerwca

Datę powyższą każdy powinien sobie dobrze zapamiętać, albowiem w dniu tym szeroko znany Chór „Dzwon Zygmunta” urządził doroczny swój piknik w ogrodzie „Cypress Hill Park”.

Zaangazowana już orkiestra prof. Mroza i piany, jakie komitet na piknik ten już porobił, dają rękomię, że będzie to jedna z najlepszych zabaw w tym sezonie. Zapamiętajcie więc datę i nie robcie żadnych innych przygotowań na ten dzień.

„Polska Robotnicza Kasa Chorych”

Polska Robotnicza Kasa Chorych podaje do wiadomości wszystkim tym co byli na pikniku zeszłego lata, i tym co tylko słyszeli, jak wyminienie można się zabiwić na wszelkich zabawach Polskiej Robotniczej Kasy Chorych, szczególnie zaś na pikniku, że w sobotę, dnia 30-go maja b. r., (w Decoration Day) odbędzie się prawdziwie wielki piknik, połączony z Wencką Nocą, urządzony przez główny zarząd Polskiej Robotniczej Kasy Chorych, przy współudziale cternastu oddziałów, w Cypress Hill Parku, w Brooklynie.

Podczas zabawy przegrzany będzie dwie orkiestry. Jedna koncertowa w parku, druga na hali tanców.

Wieczorem oświetlenie parku lampionami, oraz korowód na kółkach z lampionami i z muzyką.

Uwaga! Jestto nowość nader przyjemną i bardzo efektowną, dotąd na żadnych podobnych piknikach niepraktykowana.

Upraszamy o zapisanie sobie daty i przygotowanie się, gdyż możemy zapewnić szan. rodaków i rodaczki, że zabawa rozpocznie się o godzinie pierwszej w południe, a może trwać aż do świtu.

Dr. Louis S. Grycz

102 Kane Street, Brooklyn, N. Y.

685 Leonard St. 116 North 9th St.

685 Leonard St. 116 North 9th St.

685 Leonard St. 116 North 9th St.

685 Leonard St. 116 North 9th St.

685 Leonard St. 116 North 9th St.

685 Leonard St. 116 North 9th St.

